

Постановени през 2020 г. решения на Върховния касационен съд по дела, свързани с организирана престъпност

През 2020 г. са постановени 14 решения от състави на Върховния касационен съд (ВКС) по наблюдавания тип дела. С 9 от решенията са потвърдени актовете на въззивната инстанция, с 3 от тях е отменено решението на въззивния съд и делото е върнато за ново разглеждане, с 1 решението на въззивната инстанция е изменено и с 1 решение искането за възобновяване на дело е оставено без уважение.

1. н. д. № 694/2019 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 142 и др. от НК

Делото е образувано по жалби на защитниците на подсъдимите И. Р. С. и Х. Г. Х. срещу въззивна присъда от 21.12.2018 г. на Апелативния специализиран наказателен съд (АСНС) по в.н.о.х.д. № 296/2017 г.

С присъдата на Специализирания наказателен съд (СНС) по н.о.х.д. № 1896/2014 г. Х. Г. Х. е признат за невиновен и оправдан за извършени престъпления по чл. 142, ал. 3, т. 1, пр. 2, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7, пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК и по чл. 214, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1, пр. 1, т. 4, т. 6, ал. 3, т. 2 и т. 7 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК, а И. Р. С. е признат за невиновен и оправдан за извършени престъпления по чл. 142, ал. 3, т. 1, пр. 2, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7, пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК, чл. 214, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1, пр. 1, т. 4, т. 6, ал. 3, т. 2 и т. 7 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

С атакуваната присъда на АСНС по в.н.о.х.д. № 296/2017 г. е отменена първоинстанционната, като:

- И. Р. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 142, ал. 3, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7, пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК и осъден на 7 години „лишаване от свобода“; И. Р. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 142, ал. 3, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7, пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 и ал. 3 от НК и осъден на 7 години „лишаване от свобода“; И. Р. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 214, ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1, пр. 1, т. 4, т. 6, ал. 3, т. 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 и ал. 3 от НК и осъден на 4 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 4000 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание от 7 години „лишаване от свобода“, като е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 4000 лева;

- Х. Г. Х. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 142, ал. 3, т. 1, пр. 2, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7, пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК и е осъден на 8 години „лишаване от свобода“; Х. Г. Х. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 142, ал. 3, т. 1, пр. 2, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7, пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК и е осъден на 8 години „лишаване от свобода“; Х. Г. Х. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 214, ал. 3, т. 2 вр. чл. 6, ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1, пр. 1, т. 4, т. 6, ал. 3, т. 2 и т. 7 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от НК и осъден на 4 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 4000 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание от 8 години „лишаване от свобода“, като е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 4000 лева. На основание чл. 70, ал. 7 от НК е постановено отделно изтърпяване на остатъка от наложеното на Х. Г. Х. общо наказание с определение № 44 от 12.11.2002 г. по н.о.х.д. № 207/1999 г. на Окръжен съд – Ямбол от 5 години, 7 месеца и 28 дни.

В касационните жалби се сочат всички основания по чл. 348 ал. 1 т. 1 – т. 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. В жалбата на И. Р. С. е отправено искане за неговото оправдаване, а при условията на алтернативност – отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане или изменение на въззивния съдебен акт, намаляване размера на наложеното наказание и приложение на чл. 66, ал. 1 от

НК. В жалбата на Х. Г. Х. е отправено искане за отмяна на присъдата на АСНС и връщане на делото за ново разглеждане от този съд.

С Решение № 239/27.01.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Присъда № 10 от 21.12.2018 г. по в.н.о.х.д. № 296/2017 г. на АСНС.

Наложени наказания:

- И. Р. С. – 7 години „лишаване от свобода“, като е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 4000 лева;
- Х. Г. Х. – 8 години „лишаване от свобода“, като е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 4000 лева.

2. н. д. № 1150/2019 г., П н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 321 и чл. 339 от НК

Делото е образувано по касационни жалби от защитниците на подсъдимите срещу решението от 08.07.2019 г. по в.н.о.х.д. 458/2018 г. на АСНС, с което е потвърдена присъда от 17.07.2018 г. по н.о.х.д. № 5/2018 г. на СНС. С нея подсъдимите М. А. А., В. Е. В., В. А. В. и Б. З. Г. са признати за невиновни да са участвали в организирана престъпна група (ОПГ) – структурирано трайно сдружение на повече от три лица, а именно от пет лица (ръководител Ц. В. и участници Б. Г., В. В., В. В. и П. Д.) и са оправдани по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3 вр. ал. 2 от НК. Със същата присъда М. А. А., В. А. В. и Б. З. Г. са признати за виновни в това, че са предали на П. К. огнестрелни оръжия, което представлява престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК, като на основание чл. 339, ал. 1 от НК, чл. 54, ал. 1, чл. 37, ал. 1, т. 1а от НК са осъдени на: за М. А. А. – 3 години „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66 от НК изтърпяването е отложено за период от 5 години; за В. А. В. – 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“, отложено за период от 5 години, за Б. З. Г. – 2 години „лишаване от свобода“, отложено за 5 години. В. Е. В. е признат за виновен в това да е предал на П. К. огнестрелни оръжия без обозначения за марка и модел, което представлява престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК, като на основание чл. 339, ал. 1 НК, чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. чл. 54, ал. 1, чл. 37, ал. 1, т. 1а от НК е осъден на наказание от 1 година „лишаване от свобода“. За държане без разрешително на високо рисково наркотично вещество му е наложено наказание „глоба“ в размер на 300 лева. На основание чл. 23, ал. 1 НК му е наложено едно общо наказание от 1 година „лишаване от свобода“, изтърпяването на което е отложено за срок от 3 години, като е присъединено и наказанието „глоба“.

В касационните жалби от защитниците на подсъдимите се отправят искания за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от въззивната инстанция, оправдаване или намаляване на размера на наложеното наказание.

С Решение № 9/14.02.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 22/08.07.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 458/2018 г. по описа на АСНС.

Наложени наказания:

- М. А. А. – 3 години „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66 от НК изтърпяването е отложено за период от 5 години;
- В. А. В. – 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“, отложено за период от 5 години;
- Б. З. Г. – 2 години „лишаване от свобода“, отложено за 5 години;
- В. Е. В. – 1 година „лишаване от свобода“, отложено за срок от 3 години, като е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 300 лева.

3. н. д. № 1099/2019 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 321 и чл. 354а от НК

Делото е срещу П. Р. К., И. С. Г., М. Ц. П., О. В. И., И. Л. Е., Х. В. Б., Т. М. С. и М. Б. С. за участие в ОПГ, създадена с цел да върши престъпления – придобиване, държане или разпространение на наркотици. Образувано е по касационни жалби на петима от осемте подсъдими – П. Р. К., И. С. Г., М. Ц. П., О. В. И. и И. Л. Е.

С присъда от 01.03.2017 г. по н.о.х.д. № 1910/2014 г. на СНС подсъдимите П. Р. К., М. Ц. П., О. В. И. и И. Л. Е. са признати за виновни в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ) и осъдени, както следва: П. Р. К. – на 2

години „лишаване от свобода“; М. Ц. П. – на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“; О. В. И. – на 2 години и 6 месеца; И. Л. Е. – на 1 година и 6 месеца. С присъдата подсъдимите са признати за виновни и за престъпление по чл. 354а, ал. 2, изр. 2, т. 1 вр. ал. 1 НК (придобиване, държане или разпространение на наркотици по поръчение или в изпълнение на решение на ОПГ), за което О. В. И. е осъден на 8 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ от 20 000 лева; И. Л. Е. – на 7 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ от 20 000 лева; М. Ц. П. – на 2 години „лишаване от свобода“; П. Р. К. – на 6 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ от 20 000 лева; И. С. Г. – на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“, Х. В. Б. – на 1 година „лишаване от свобода“. Със същия съдебен акт Т. М. С. е признат за невиновен и оправдан за образуване и ръководене на ОПГ, а М. Б. С. – за участие в ОПГ и за съучастие в разпространението на наркотични вещества.

С решение от 15.07.2019 г. по в.н.о.х.д. № 373/2017 г. на АСНС първоинстанционната присъда е изменена в частта за наказанието и режима на изтърпяване по отношение на подсъдимите М. Ц. П. и И. С. Г., като е отложено условно изпълнението на наложените им наказания с изпитателен срок от по 3 години за всеки един от двамата.

В касационните жалби се сочат всички касационни основания (нарушение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложените наказания) и се иска при условията на алтернативност отмяна на решението на АСНС и оправдаване, връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или намаляване на размера на наказанието „лишаване от свобода“, включително и на глобите, и приложение на института на условното осъждане за някои подсъдими, които са осъдени ефективно.

С Решение № 16/18.02.2020 г. ВКС реши: Отменя Решение № 23/15.07.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 373/2017 г. по описа на АСНС, в частта, с която е изменена и потвърдена в осъдителната част присъда от 01.03.2017 г. по н.о.х.д. № 1910/2014 г. на СНС. Връща делото за ново разглеждане от друг състав на Апелативния специализиран наказателен съд от стадия на съдебно заседание.

4. н. д. № 1027/2019 г., П н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 354а от НК

Делото е образувано по жалби на защитниците на подсъдимите И. К. Й., И. Л. М., М. Ф. М., Ж. Т. Б. и А. А. П. срещу Решение № 21/19.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 19/2018 г. на АСНС, с което е потвърдена присъда от 10.11.2017 г. по н.о.х.д. № 855/2014 г. на СНС.

С присъдата М. Ф. М. е признат за невиновен за ръководене на ОПГ – структурирано трайно сдружение на три или повече лица с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 195 и чл. 198 от НК, с участници И. К. Й., И. Л. М., Ж. Т. Б. и А. А. П., като групата е въоръжена и създадена с користна цел, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК.

Подсъдимите И. К. Й., И. Л. М., Ж. Т. Б. и А. А. П. са признати за невиновни и оправдани за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК – участие в ОПГ с цел да върши съгласувано в страната престъпления по чл. 195 и чл. 198 от НК, като групата е въоръжена и създадена с користна цел.

Подсъдимите М. Ф. М., И. К. Й., И. Л. М., Ж. Т. Б. и А. А. П. са признати за виновни за това, че в съучастие помежду си (като съизвършители М. Ф. М., И. Л. М., Ж. Т. Б. и като помагачи И. К. Й. и А. А. П.) и чрез повреждане на прегради, здраво направени за защита на имот, с използване на техническо средство и моторно превозно средство направили опит да отнемат чужди движими вещи в големи размери, като деянието е останало недовършено поради независещи от дейците причини, поради което и на основание чл. 195, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 1, т. 3 и т. 4 вр. чл. 194, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 (за М. Ф. М., И. Л. М., Ж. Т. Б.) и ал. 4 (за И. К. Й. и А. А. П.) вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК са осъдени, както следва: М. Ф. М., И. Л. М., Ж. Т. Б. – на по 4 години „лишаване от свобода“, а И. К. Й. и А. А. П. – на по 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“.

Всички подсъдими са признати за невиновни в това да са осъществили деянието в условията на продължавано престъпление и деянието да е извършено от лице по чл. 142, ал. 2, т. 8 от НК, което действа в изпълнение и по решение на ОПГ, и да са повредили

преграда, да са ползвали техническо средство, да са действали като съизвършители, както и за квалификациите по т. 9 на ал. 1 на чл. 195 и за чл. 26, ал. 1 от НК, а А. А. П. и И. К. Й. – и по повдигнатото им обвинение по чл. 20, ал. 2 от НК.

Подсъдимият И. Л. М. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 348, б. „а“, пр. 2 от НК (държал радиосредства, които излъчват в етера, без да има писмено разрешение за това, издадено от Комисията за регулиране на съобщенията), за което му е наложено наказание 5 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 300 лева. На осн. чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо най-тежко наказание от 4 години „лишаване от свобода“, към което е присъединена и наложената глоба.

Подсъдимият Ж. Т. Б. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 339, ал. 1, пр. 2 от НК (държане на боеприпаси, без да има за това надлежно разрешение), за което му е наложено наказание 5 месеца „лишаване от свобода“. На осн. чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо най-тежко наказание от 4 години „лишаване от свобода“.

Подсъдимият А. А. П. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 2, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 4 от НК (държане без надлежно разрешение, с цел разпространение, на високорискови наркотични вещества, подлежащи на контрол), за което му е наложено наказание 7 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 30 000 лева. Подсъдимият А. А. П. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 339, ал. 1, пр. 2 от НК, за което му е наложено наказание 3 години „лишаване от свобода“. Наложено му е едно общо най-тежко наказание от 7 години „лишаване от свобода“, към което е присъединено наказанието „глоба“.

Подсъдимият И. К. Й. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 348, б. „а“, пр. 2 от НК, за което му е наложено наказание 3 месеца „лишаване от свобода“ и глоба в размер на 150 лева. На осн. чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо най-тежко наказание от 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“, към което е присъединена и наложената глоба.

В касационните жалби се сочат всички основания за касационен контрол по чл. 348 ал. 1, т. 1 – 3 от НПК предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. В жалбата на И. К. Й. е отправено искане за отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия, а при условията на алтернативност – за приложение на разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, като изпълнението на наказанието бъде отложено по реда на чл. 66 от НК.

В жалбата на И. Л. М. е отправено искане за отмяна на въззивния съдебен акт и оправдаване изцяло на подсъдимия по повдигнатите му обвинения или връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно – за приложение на института на условното осъждане или намаляване на определеното наказание.

В жалбата на М. Ф. М. е отправено искане за отмяна на решението на АСНС и на осн. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК за оправдаване на подсъдимия, алтернативно – за връщане на делото за ново разглеждане на СНС или АСНС; за изменение на въззивния съдебен акт и намаляване на наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“ или приложение на института на условното осъждане по чл. 66 от НК.

В жалбата на Ж. Т. Б. е отправено искане за оправдаване на подсъдимия, а в алтернатива – за връщане на делото на Специализираната прокуратура поради допуснати съществени процесуални нарушения в хода на досъдебното производство; отмяна на присъдата на СНС и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда или намаляване на размера на наложеното наказание с приложение на чл. 66 от НК.

В жалбата на А. А. П. са отправени искания за признаването му за невиновен и оправдаване от касационната инстанция по повдигнатите обвинения, връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на АСНС или изменение на въззивното решение и намаляване на така определените наказания.

С Решение № 15/24.02.2020 г. ВКС реши: Остава в сила въззивно решение от 19.06.2019 г. на АСНС, постановено по в.н.о.х.д. № 19/2018 г.

Наложени наказания:

- М. Ф. М. – „лишаване от свобода“ за срок от 4 години;

- И. Л. М. – „лишаване от свобода“ за срок от 4 години и „глоба“ в размер на 300 лева;
- Ж. Т. Б. – 4 години „лишаване от свобода“;
- А. А. П. – 7 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 30 000 лева;
- И. К. Й. – 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 150 лева.

5. н. д. № 1059/2019 г., П н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 159а от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимия Д. И. Г. и на негов упълномощен защитник срещу решението от 04.07.2019 г. по в.н.о.х.д. № 72/2019 г. на АСНС, с което е изменена присъдата от 21.07.2016 г. по н.о.х.д. № 1141/2014 г. на СНС.

Делото е за втори път пред касационната инстанция.

С първоинстанционната присъда Д. И. Г. е признат за виновен в това, че от неустановена дата от началото на м. октомври 2008 г. до 03.02.2009 г. ръководил в гр. Бургас ОПГ (групата е създадена да върши престъпления по чл. 159а от НК – набиране на лица за извършване на платени секс услуги) с участници В. Щ. И., И. Б. З. и В. Д. Е., поради което и на основание чл. 321, ал. 1 и чл. 54 от НК е осъден на 3 години „лишаване от свобода“. На основание чл. 68, ал. 1 от НК съдът е привел в изпълнение и наказанието, наложено с определение за одобряване на споразумение по н.о.х.д. № 820/2007 г. на Районен съд – Бургас.

Със същата присъда В. Щ. И. е признат за виновен за това, че е набрал отделно лице с цел да бъде използвано за развратни действия, поради което и на основание чл. 159а, ал. 1, пр. 1 от НК (ред. ДВ, бр. 92/2002 г.) вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. чл. 2 от НК е осъден на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“, както и на „глоба“ в размер на 2000 лева, като е оправдан по обвинението по чл. 159г, пр. 2 от НК – деянието да е извършено в изпълнение на решение на ОПГ. На основание чл. 66 от НК изтърпяването на наказанието „лишаване от свобода“ е отложено за срок от 3 години.

Съдът признава и В. Д. Е. за виновен в това, че на неустановена дата през м. октомври 2008 г. в гр. Бургас е набрал и на 03.02.2009 г. е транспортирал отделно лице с цел да бъде използвано за развратни действия, независимо от съгласието му, поради което и на основание чл. 159а, ал. 1, пр. 1 от НК (ред. ДВ, бр. 92/2002 г.) вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. чл. 2 от НК го осъжда на 1 година и 7 месеца „лишаване от свобода“, както и на „глоба“ в размер на 2000 лева, като го оправдава по обвинението по чл. 159в, пр. 2 от НК – деянието да е извършено в изпълнение на решение на ОПГ.

С решение от 18.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 292/2016 г. на АСНС присъдата е изменена, като В. Д. Е. е оправдан по обвинението за набиране на лице за развратни действия и наложеното му наказание е намалено от 1 година и 7 месеца на 10 месеца „лишаване от свобода“. Въззивната инстанция намалява и наказанията на останалите подсъдими, както следва: на Д. И. Г. – от 3 години на 2 години „лишаване от свобода“, на В. Щ. И. – от 1 година и 6 месеца на 10 месеца „лишаване от свобода“. Присъдата е отменена в частта, с която е определен типът затворническо заведение. В останалата част съдебният акт е потвърден.

Върховният касационен съд с решение от 08.02.2019 г. по к.н.д. № 1024/2018 г. отменя въззивното решение в частта, с която Д. И. Г. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 321 от НК. Делото в отменената част е върнато на АСНС за ново разглеждане от друг съдебен състав, от стадия на съдебно заседание. ВКС оставя в сила въззивното решение в частта, с която В. Щ. И. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 159а от НК.

След връщането на делото в АСНС е образувано в.н.о.х.д. № 72/2019 г., по което с решение от 04.07.2019 г. наложено на подсъдимия Д. И. Г. наказание е намалено от 3 години на 2 години и 4 месеца „лишаване от свобода“. Присъдата на СНС е отменена в частта, в която по отношение на подсъдимия е определен първоначалният тип на затворническо заведение. В останалата ѝ част присъдата на СНС е потвърдена.

В касационните жалби се сочат основания за касационен контрол по чл. 348, ал. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. В жалбите на

подсъдимия Д. И. Г. и неговия защитник са отправени искания за отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд, алтернативно – за намаляване размера на наложеното наказание.

С Решение № 13/02.03.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 31/04.07.2019 г. по в.н.о.х.д. № 72/2019 г. по описа на АСНС.

Наложени наказания:

- В. Д. Е. – „лишаване от свобода“ за срок от 10 месеца;
- Д. И. Г. – 2 години и 4 месеца „лишаване от свобода“;
- В. Щ. И. – „лишаване от свобода“ за срок от 10 месеца.

6. н. д. № 652/2019 г., II н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Ю. К. С. и К. Б. К. срещу Решение № 48/11.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 398/2017 г. на АСНС.

С присъда от 12.06.2017 г. по н.о.х.д. № 878/2014 г. на СНС подсъдимите Ю. К. С. и К. Б. К. са признати за невиновни и оправдани по повдигнато обвинение за извършването на престъпление по чл. 321, ал. 6 НК (сговаряне на две лица да вършат в страната или чужбина престъпления – измами). Подсъдимите са признати за виновни в извършването на престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, а за подсъдимия Ю. К. С. и по т. 4 вр. чл. 28, ал. 1 НК (измама, извършена от две лица, сговорили се предварително за нейното извършване, извършена при условията на продължавано престъпление и са причинени вреди в големи размери, а за подсъдимия Ю. К. С. и при условията на повторност). На Ю. К. С. е наложено наказание в размер на 4 години и 6 месеца „лишаване от свобода“, а на К. Б. К. – 3 години „лишаване от свобода“, като съдът отлага изпълнението на наказанието за срок от 5 години.

С решението по в.н.о.х.д. № 398/2017 г. на АСНС е изменена присъдата на първоинстанционния съд, като на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗИНЗС е определен „строг“ режим на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 4 години и 6 месеца за подсъдимия Ю. К. С. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

С касационните жалби се заявяват всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 НПК, като се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане поради допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон.

С Решение № 33/04.03.2020 г. ВКС реши: Изменя Решение № 48/11.04.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 398/2017 г. по описа на АСНС, като намалява наложеното на подс. Ю. К. С. наказание на 3 години „лишаване от свобода“.

Наложени наказания:

- Ю. К. С. – „лишаване от свобода“ за срок от 3 години;
- К. Б. К. – 3 години „лишаване от свобода“, като изпълнението на наказанието е отложено за срок от 5 години.

7. н. д. № 95/2020 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 354а, ал. 2 от НК

Делото е образувано по искане от осъденото лице Д. Х. Д. за възобновяване на н.о.х.д. № 2159/2017 г., завършило с присъда от 25.02.2019 г. на Специализирания наказателен съд. С нея Д. Х. Д. е признат за виновен в това, че в периода от неустановена дата от началото на 2015 г. до 18.01.2016 г. на територията гр. Провадия и на територията на обл. Варна ръководил ОПГ с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 354а, ал. 1 и 2 от НК и по чл. 214 от НК, като групата е създадена с користна цел, поради което и на основание чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, алт. 10, т. 1 вр. ал. 1 пр. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години. Д. Х. Д. е признат за виновен и за това, че на 18.01.2016 г. държал боеприпаси за огнестрелни оръжия, без да има за това надлежно разрешение, поради което и на основание чл. 339, ал. 1 от НК вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година. На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът наложил най-тежкото измежду наложените наказания – 3 години „лишаване от свобода“, чието изпълнение отложил за

срок от 5 години. Със същата присъда е осъден и С. М. П. за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК и по чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК.

С протоколно определение от 19.11.2019 г. е прекратено образуваното производство по в.н.о.х.д № 319/2019 г. на АСНС поради оттегляне на въззивната жалба от страна на Д. Х. Д. срещу първоинстанционната присъда.

Искането за възобновяване е с правно основание чл. 422, ал. 1, т. 5 вр. с чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК, като са заявени основанията нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Исканията към ВКС са за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане в частта по обвинението по чл. 321, ал. 3, т. 1 от НК и за оправдаване по обвинението по чл. 339, ал. 1 от НК.

С Решение № 32/16.04.2020 г. ВКС реши: Остава без уважение искането на осъдения Д. Х. Д. за възобновяване на н.о.х.д. № 2159/2017 г. на Специализирания наказателен съд и отмяна на постановената по него присъда от 25.02.2019 г.

8. н. д. № 999/2019 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 354а от НК

Делото е образувано по касационен протест срещу Решение № 29/03.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 31/2019 г. на АСНС, с което е потвърдена присъда от 21.06.2018 г. по н.о.х.д. № 1428/2015 г. на СНС. С нея подсъдимият И. С. Г. е признат за невиновен по повдигнато обвинение за извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ, създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 НК – придобиване, държане и разпространение на наркотични вещества).

В подадения касационен протест се посочват касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – допуснати нарушения на материалния закон и на съществени процесуални правила, като се иска отмяна на атакувания съдебен акт на въззивния съд и връщане на делото за ново разглеждане.

С Решение № 15/14.05.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 29/03.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 31/2019 г. по описа на АСНС.

9. н. д. № 125/2020 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 213а от НК

Делото е образувано по протест и по жалба на подсъдимия М. Р. М. против присъда от 10.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 99/2018 г. на АСНС, с която първоинстанционната присъда от 15.11.2017 г. по н.о.х.д. № 171/2016 г. на СНС е отменена в частта, в която подсъдимият М. Р. М. е признат за невиновен и оправдан за извършено престъпление по чл. 213а, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Вместо нея е постановена нова въззивна присъда, с която подсъдимият е признат за виновен и е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66 от НК с изпитателен срок от 5 години, като му е наложено и наказание „глоба“ в размер на 2000 лв.

Първоинстанционната присъда е потвърдена от въззивния съд в останалата част, с която подсъдимите М. Р. М., Я. А. В., Д. А. М., К. С. В., А. А., П. М. С., Г. П. Г. и М. В. Д. са признати за невиновни за участие в ОПГ, създадена с користна цел, а подсъдимият Д. А. М. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 213а, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, отложено с изпитателен срок от 3 години, както и наказание „глоба“ в размер на 2000 лв.

С касационния протест и касационната жалба на защитника на подсъдимия М. Р. М. са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за отмяна на въззивния съдебен акт.

С Решение № 50/04.06.2020 г. ВКС реши: Остава без разглеждане касационната жалба на подсъдимия М. Р. М. Остава в сила Присъда № 12/10.04.2019 г., постановена по в.н.о.х.д. № 99/2018 г. по описа на АСНС.

Наложени наказания:

- М. Р. М. – „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, чието изтърпяване е отложено с изпитателен срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 2000 лв.;

- Д. А. М. – „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, чието изтърпяване е отложено с изпитателен срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 2000 лв.

10. н. д. № 255/2020 г., П н. о., докладчик: Теодора Стамболова, чл. 321 от НК

Делото е образувано по жалба на подсъдимия Т. С. С. срещу въззивна присъда от 28.10.2019 г. на АСНС, с която частично е отменена присъда от 16.11.2018 г. по н.о.х.д. № 3817/2017 г. на Специализирания наказателен съд.

С първоинстанционната присъда подсъдимите са признати за невиновни, както следва: В. А. Т. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (ръководене на организирана престъпна група); Т. С. С. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ); В. Н. Д. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ).

По повод подаден протест, засягащ единствено подсъдимия Т. С. С., е образувано производство пред АСНС. Съдът отменя първоинстанционната присъда в частта, с която той е оправдан за престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, и постановява нова присъда. С нея признава Т. С. С. за виновен по повдигнатото му обвинение за участие в организирана престъпна група и му налага наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца. На осн. чл. 68, ал. 1 от НК привежда в изпълнение наложеното на Т. С. С. по н.о.х.д. № 564/2006 г. на СРС наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години. В останалата част присъдата на първата инстанция е потвърдена.

С касационната жалба се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от НПК – съществени нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложените наказания. Прави се искане за оправдаване на подсъдимия, алтернативно отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане.

С Решение № 80/30.06.2020 г. ВКС реши: Остава в сила присъда, постановена на 28.10.2019 г. от АСНС по в.н.д. № 60/2019 г.

Наложени наказания:

- Т. С. С. – „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца.

11. н. д. № 137/2020 г., П н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 210 и чл. 211 от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимите В. Н. А. и О. А. Б. срещу решението от 17.12.2019 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 336/2019 г.

С присъда на СНС по н.о.х.д. № 1043/2019 г. от 16.04.2019 г. съдът признава:

- В. Н. А. за виновен за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 1 вр. с ал. 1, пр. 2 от НК и го осъжда на 5 години и 4 месеца „лишаване от свобода“; за невиновен да е ръководил организирана престъпна група за периода от средата на 2017 г. до началото на месец ноември 2017 г.; за виновен за извършено престъпление по чл. 211, пр. 2 вр. чл. 210, ал. 1, т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и го осъжда на 4 години „лишаване от свобода“, като на основание чл. 23 от НК налага едно общо най-тежко наказание – 5 години и 4 месеца „лишаване от свобода“;

- О. А. Б. за виновен за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. с ал. 2 от НК и го осъжда на 2 години и 8 месеца „лишаване от свобода“; за невиновен да е участвал в ОПГ от средата на 2017 г. до началото на месец ноември 2017 г.; за виновен за извършено престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и го осъжда на 2 години „лишаване от свобода“; за невиновен да е извършил престъплението по чл. 210, ал. 1, т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК в качеството на извършител, като на основание чл. 23 от НК налага едно общо най-тежко наказание – 2 години и 8 месеца „лишаване от свобода“.

С атакуваното решение АСНС изменя първоинстанционната присъда, като: намалява наложеното на подсъдимия В. Н. А. наказание от 5 години и 4 месеца на 4 години и 8 месеца „лишаване от свобода“; намалява наложеното на подсъдимия В. Н. А. наказание от 4 години на 2 години и 8 месеца „лишаване от свобода“; намалява на основание чл. 23 от НК общото наказание на подсъдимия В. Н. А. от 5 години и 4 месеца на 4 години и 8 месеца „лишаване от свобода“; потвърждава присъдата в останалата част.

В касационните жалби се сочат всички основания по чл. 348 ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание.

С Решение № 93/14.07.2020 г. ВКС реши: Оставя в сила Решение № 54/17.12.2019 г. по в.н.о.х.д. № 336/2019 г. по описа на АСНС.

Наложени наказания:

- В. Н. А. – „лишаване от свобода“ за срок от 4 години и 8 месеца;
- О. А. Б. – „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 8 месеца.

12. н. д. № 231/2020 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 210 и др. от НК

Делото е образувано по жалби на защитниците на подсъдимите Р. И. С. и П. С. И. срещу въззивна присъда от 18.10.2019 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 446/2018 г.

С първоинстанционната присъда на СНС от 27.04.2018 г. по н.о.х.д. № 292/2015 г.: Р. И. С. е признат за невиновен и оправдан за извършени престъпления по чл. 321, ал. 6 НК, чл. 210, ал. 1, т. 1, пр. 1, т. 2 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 НК и чл. 210, ал. 1, т. 1, пр. 1 и т. 2 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК; Д. Г. Г. е признат за невиновен и оправдан за извършени престъпления чл. 321, ал. 6 НК, чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 вр. чл. 26, ал. 1 НК и чл. 210, ал. 1, т. 2 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК; М. С. П. е признат за невиновен и оправдан за извършени престъпления по чл. 321, ал. 6 НК и чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК; П. С. И. е признат за невиновен и оправдан за извършено престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 2 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК.

С въззивната присъда на АСНС е отменена първоинстанционната, като вместо това:

- Р. И. С. е признат за виновен за извършени: престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК (сговорил се с Д. Г. Г. и М. С. П. да върши в страната престъпления – измами по чл. 210, ал. 1 и чл. 209, ал. 1 от НК, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години и с които се цели набавяне на имотна облага) и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 3 години; престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 1, пр. 1, т. 2 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 5 години; престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 1, пр. 1 и т. 2 вр. чл. 209, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 НК и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 4 години. На основание чл. 23, ал. 1 НК на Р. И. С. е определено едно общо най-тежко наказание от 5 години „лишаване от свобода“;

- Д. Г. Г. е признат за виновен за извършени: престъпление по чл. 321, ал. 6 вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 НК (сговорил се с Р. И. С. и М. С. П. да върши в страната престъпления – измами по чл. 210, ал. 1 и чл. 209, ал. 1 от НК, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години, с които се цели да се набави имотна облага, като деянието е извършено, докато е бил непълнолетен, като е разбирал свойството и значението на извършеното и е можел да ръководи постъпките си) и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 2 години; престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 НК и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 2 години; престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 3 години. На основание чл. 23, ал. 1 НК на подсъдимия Д. Г. Г. е определено едно общо най-тежко наказание, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, чието изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 НК е отложено за срок от 5 години;

- М. С. П. е признат за виновен за извършени: престъпление по чл. 321, ал. 6 (сговорил се с Р. И. С. и Д. Г. Г. да върши в страната престъпления – измами по чл. 210, ал. 1 и чл. 209, ал. 1 от НК, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години и с които се цели набавяне на имотна облага) и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 3 години; престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 2 години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на М. С. П. е определено едно общо най-тежко наказание, а именно 3 години „лишаване от свобода“, чието изпълнение на основание чл. 66 ал. 1 НК е отложено за срок от 5 години;

- П. С. И. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 2 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца.

Въззивният съд потвърждава присъдата в останалата част.

В касационните жалби на Р. И. С. и П. С. И. се сочат всички основания за касационен контрол по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Искане се да бъде отменена въззивната присъда, а оправдателната присъда на първата инстанция да бъде потвърдена.

С Решение № 78/17.07.2020 г. ВКС реши: Отменя въззивна присъда от 18.10.2019 г., постановена по в.н.о.х.д. № 446/2018 г. от АСНС, в частта, с която подсъдимите Р. И. С., Д. Г. Г., М. С. П. и П. С. И. са признати за виновни и осъдени, относно приложението на чл. 23, ал. 1 от НК и относно възложените им разноски. Връща делото за ново разглеждане в отменената част на въззивния съд от друг състав от стадия на съдебното заседание. Остава в сила решението в останалата му част.

13. н. д. № 355/2020 г., I н. о., докладчик: Невена Грозева, чл. 321 и чл. 212, ал. 5, вр. ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 от НК

Делото е образувано по протест срещу решението от 27.02.2020 г. по в.н.о.х.д. № 7/2018 г. на АСНС.

С присъда от 30.05.2017 г. по н.о.х.д. № 770/2014 г. СНС признава:

- М. Н. – за невиновен и го оправдава за извършени престъпления по чл. 321, ал. 1 НК и чл. 212, ал. 5 вр. ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 3 и 4 вр. чл. 26, ал. 1 НК;

- М. Н. – за невиновна и я оправдава за извършени престъпления по чл. 321, ал. 2 вр. ал. 1 НК и чл. 212, ал. 5 вр. ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК;

- Р. П. – за невиновен и го оправдава за извършени престъпления по чл. 321, ал. 2 вр. ал. 1 НК и чл. 212, ал. 5 вр. ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. чл. 26, ал. 1 НК;

- П. Х. – за невиновна и я оправдава за извършени престъпления по чл. 321, ал. 2 вр. ал. 1 НК и чл. 212, ал. 5 вр. ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. чл. 26, ал. 1 НК;

- А. Ш. – за невиновна и я оправдава за извършени престъпления по чл. 321, ал. 2 вр. ал. 1 НК и чл. 215, ал. 5 вр. ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 4 вр. чл. 26, ал. 1 НК;

- В. А. – за невиновен и го оправдава за извършени престъпления по чл. 321, ал. 2 вр. ал. 1 НК и чл. 212, ал. 5 вр. ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК;

- Л. Г. – за невиновна и я оправдава за извършени престъпления по чл. 321, ал. 2 вр. ал. 1 НК и чл. 212, ал. 5 вр. ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК;

- И. И. – за невиновен и го оправдава за извършени престъпления по чл. 321, ал. 2 вр. ал. 1 НК и чл. 212, ал. 5 вр. ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК.

С решението на АСНС е отменена първоинстанционната присъда в частта, в която подсъдимите Л. Г. и И. И. са признати за невиновни и оправдани по обвинението за престъпление по чл. 321, ал. 2 НК и е прекратено наказателното производство срещу подсъдимите Л. Г. и И. И. за престъпления по чл. 321, ал. 2 от НК. Присъдата в останалата част е потвърдена.

В протеста са релевираны касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от АСНС.

С Решение № 105/24.08.2020 г. ВКС реши: Отменя Решение № 4/27.02.2020 г. по в.н.о.х.д. № 7/2018 г. на АСНС в частта, в която е потвърдена присъда на СНС спрямо А. Ш. по чл. 321, ал. 2 от НК и М. Н. по чл. 321, ал. 1 от НК. Връща делото за ново разглеждане от друг състав при АСНС от стадия на съдебното заседание срещу М. Н. по чл. 321, ал. 1 от НК и А. Ш. по чл. 321, ал. 2 от НК. Остава в сила решението в останалата му част.

14. н. д. № 421/2020 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 354а от НК

Делото е образувано по касационен протест и касационни жалби на подсъдимия и неговия защитник срещу решението от 25.02.2020 г. по в.н.о.х.д. № 534/2019 г. на АСНС.

С присъда от 14.06.2018 г. по н.о.х.д. № 2846/2018 г. на СНС подсъдимият П. Я. М. е признат за виновен да е участвал в ОПГ и на основание чл. 321, ал. 3, т. 2 вр ал. 2 вр. чл. 54, ал. 1 НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 5 години. Със същата присъда П. М. е признат за виновен и на основание чл. 354а, ал. 2, т. 1 и т. 4 от НК му е наложено наказание от 7 години „лишаване от свобода“ и наказание „глоба“ в размер на 30 000 лв. На основание чл. 23, ал. 1 НК му е наложено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 7 години и наказание „глоба“ от 30 000 лв.

С решението по в.н.о.х.д. № 534/2019 г. на АСНС първоинстанционната присъда е изменена, като е намален размерът на наложеното наказание „лишаване от свобода“ от 7 на 5 години и размерът на наложената глоба от 30 000 лв. на 20 000 лв.

В касационните жалби се отправят искания за намаляване размера на наложените наказания, а с касационния протест се иска връщане на делото за ново разглеждане от въззивната инстанция и увеличаване на наложеното наказание „лишаване от свобода“ на 7 години.

С Решение № 103/19.10.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 3/25.02.2020 г., постановено по в.н.о.х.д. № 534/2019 г. по описа на АСНС.

Наложени наказания:

- П. Я. М. – „лишаване от свобода“ за срок от 5 години и „глоба“ в размер на 20 000 лв.